

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 1T/34/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611010099
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5611010099.2

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Podhorcovej a prísediacich Lýdie Rúfusovej a Ing. Anny Kováčovej na hlavnom pojednávaní dňa 13. októbra 2014 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l i :

Obžalovaný

W. B. D. Z. V. P. N. , nar. X. XX. XXXX M. A., trvalé bydlisko R. V., R. XXX/X, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Bratislave,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že

ako živnostník vystupujúci pod obchodným menom Pavol Szeman, MONTISZ, s miestom podnikania Lounská 629/1, Liptovský Mikuláš, IČO: 43402470, DIČ: 1048037221, IČ DPH: SK 1048037221, ktorý je registrovaným platiteľom dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) od 1. 11. 2007,

1/

dňa 28. 3. 2008 podal na Daňovom úrade v Liptovskom Mikuláši daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2007 v zmysle zákona č. 595/2003 Z. z., v ktorom deklaroval príjmy vo výške 4.109.879,- Sk (136.422,99 eur) a výdavky vo výške 4.109.879,- Sk (136.422,99 eur) a vlastnú daňovú povinnosť vo výške 0,- Sk, pričom daňovou kontrolou správcu dane sp. zn. 660/320/4315/2011/Val. bolo zistené, že obžalovaný si zadovážil a zaúčtoval dodávateľské faktúry vystavené daňovým subjektom SaK - Ján Dibdiak, s miestom podnikania Lisková 26, IČO: 40 398 749, podpísané Jánom Dibdiakom, nar. X. X. XXXX, A. R. XX, č. 7/ 11/ 2007 z 10. 11. 2007 na sumu 425.955,50 Sk (14.139,13 eur)
č. 5/11/2007 z 12. 11. 2007 na sumu 71.400,- Sk (2.370,05 eur)
č. 6/11/ 2007 z 12. 11. 2007 na sumu 144.576,- Sk (4.799,04 eur)
č. 8/12/07 z 10. 12. 2007 na sumu 89.852,- Sk (2.982,54 eur)
č. 9/12.2007 z 10. 12. 2007 na sumu 62.858,- Sk (2.086,50 eur)
č. 1/11/07 z 12. 12. 2007 na sumu 3.094.874,60 Sk (102.731,02 eur)
č. 3/11/07 z 12. 12. 2007 na sumu 220.150,- Sk (7.307,64 eur),
a to napriek tomu, že k uskutočneniu zdaniteľných plnení vyplývajúcich z uvedených zaúčtovaných faktúr a k ich úhrade zo strany obžalovaného reálne nedošlo, daňová povinnosť obžalovaného bola správcom

dane kontrolou ustálená vo výške 812.936,- Sk (26.984,53 eur), čím znížil svoju daňovú povinnosť k dani z príjmov fyzických osôb za označené zdaňovacie obdobie o 812.936,- Sk (26.984,53- eur),

2/

dňa 31. 3. 2009 podal na Daňovom úrade v Liptovskom Mikuláši daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2008 v zmysle zákona č. 595/2003 Z. z., v ktorom deklaroval príjmy vo výške 3.416.542,- Sk (113.408,42 eur) a výdavky vo výške 3.373.715,- Sk (111.986,82 eur) a vlastnú daňovú povinnosť vo výške 7.038,- Sk (233,62- eur), pričom daňovou kontrolou správcu dane sp. zn. 660/320/4315/2011/Val. bolo zistené, že obžalovaný si zadovážil a zaúčtoval dodávateľské faktúry vystavené daňovým subjektom SaK - Ján Dibdiak, s miestom podnikania Lisková 26, IČO: 40 398 749, podpísané Jánom Dibdiakom, nar. X. X. XXXX, A. R. XX, č. 11/1/2008 z 27. 1. 2008 na sumu 738.940,- Sk (24.528,31 eur)
č. 10/1/2008 z 29. 1. 2008 na sumu 91.757,- Sk (3.045,77 eur)
č. 12/2008 z 25. 6. 2008 na sumu 1.128.834,- Sk (37.470,42 eur)
č. 13/2008 z 25. 6. 2008 na sumu 768.442,50 Sk (25.507,62 eur),
a to napriek tomu, že k uskutočneniu zdaniteľných plnení vyplývajúcich z uvedených zaúčtovaných faktúr a k ich úhrade zo strany obžalovaného reálne nedošlo, daňová povinnosť obžalovaného bola správcom dane kontrolou ustálená vo výške 461.311,- Sk (15.312,72- eur), čím znížil svoju daňovú povinnosť k dani z príjmov fyzických osôb za označené zdaňovacie obdobie o 454.273,- Sk (15.079,10 eur),

3/

dňa 10. 3. 2008 si na Daňovom úrade v Liptovskom Mikuláši podaním dodatočného daňového priznania k DPH za 4. štvrtrok roku 2007 neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie DPH v zmysle § 79 zák. č. 222/2004 Z.z. v úmysle získať neoprávnený prospech vo výške 13.131,88-€ (395.611,-Sk), a to tak, že do dani na vstupe započítal DPH z fiktívnych faktúr od dodávateľa SaK - Jána Dibdiaka, Lisková 26, IČO: 40 398 749, DIČ 1048297866:

- č. 7.11.2007 zo dňa 10.11.2007 - DPH vo výške 68.010,-Sk (2.257,57-€),
 - č. 5/11/2007 zo dňa 12.11.2007 - DPH vo výške 11.400,-Sk (378,41-€),
 - č. 6/11/2007 zo dňa 12.11.2007 - DPH vo výške 23.083,-Sk (766,22-€),
 - č. 8.12.2007 z 10.12.2007 - DPH vo výške 14.346,30,-Sk (476,20-€),
 - č. 9.12.2007 z 10.12.2007 -DPH vo výške 10.036,-Sk (333,13-€),
 - č. 1/11/2007 z 12.12.2007 -DPH vo výške 494.139,70,-Sk (16.402,41-€),
 - č. 3/11/2007 z 12.12.2007 - DPH vo výške 35.150,-Sk (1.166,77-€),
 - č. 4/11/2007 z 15.12.2007 - DPH vo výške 57.950,-Sk (1.923,59-€),
 - č. 2/11/2007 z 12.12.2007 - DPH vo výške 66.761,80,-Sk (2.216,06-€),
- spolu vo výške 780.877,-Sk (25.920,37-€),

pričom v daňovom priznaní vykázal zdaniteľné obchody v r. 03 vo výške 2.027.716,-Sk (67.307,84-€) a k nim v r. 04 daň vo výške 385.266,-Sk (12.788,49-€), ktorá bola jeho skutočnou vlastnou daňovou povinnosťou na úhradu, čím zároveň skrátil DPH vo výške 385.266,-Sk (12.788,49-€),

4/

dňa 5. 5. 2008 na Daňovom úrade v Liptovskom Mikuláši podal daňového priznanie k DPH za 1. štvrtrok roku 2008, v ktorom deklaroval vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.385,-Sk (45,97-€), ktorej výpočet dosiahol neoprávneným odpočítaním dane podľa § 49 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z.z. z fiktívnych faktúr od dodávateľa SaK - Jána Dibdiaka, Lisková 26, IČO: 40 398 749, DIČ: 1048297866:

- č. 11/1/2008 z 27.01.2008 - DPH vo výške 117.982,-Sk (3.916,28-€),
 - č. 10/1/2008 z 29.01.2008 - DPH vo výške 14.650,-Sk (486,29-€),
- spolu vo výške 132.632,-Sk (4.402,58-€),

pričom vykonanou daňovou kontrolou správcu dane bolo zistené, že obvinený mal v skutočnosti vlastnú daňovú povinnosť k DPH vo výške 134.017,-Sk (4.448,55-€), čím skrátil DPH vo výške 132.632,-Sk (4.402,58-€),

5/

dňa 24. 7. 2008 si na Daňovom úrade v Liptovskom Mikuláši podaním daňového priznania k DPH za 2. štvrtrok roku 2008 uplatnil nárok na vrátenie DPH v zmysle § 79 zák. č. 222/2004 Z.z. vo výške 336.811,- Sk (11.180,08-€), pričom vykonanou daňovou kontrolou správcu dane bolo zistené, že obvinený do dane na vstupe započítal DPH z fiktívnych faktúr od dodávateľa SaK - Jána Dibdiaka, Lisková 26, IČO: 40 398 749, DIČ: 1048297866:

- č. 12/2008 z 25.06.2008 - DPH vo výške 180.234,-Sk (5.982,67-€),
- č. 13/2008 z 25.06.2008 - DPH vo výške 122.692,50,-Sk (40.726,45-€),
v celkovej výške 302.926,50,-Sk (10.055,30-€),
čím v úmysle získať neoprávnený prospech neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie DPH podľa § 79 zák. č. 222/2004 Z.z vo výške 302.926,50-Sk (10.055,30-€),
celkovo tak svojím konaním skrátil daň z pridanej hodnoty vo výške 17.191,06-€ (517.898,-Sk) a neoprávnene si uplatnil nárok na vrátenie DPH v celkovej výške 24.311,96-€ (732.422-Sk),

t e d a

v bodoch 1/, 2/, 3/, 4/
- v značnom rozsahu skrátil daň,

v bodoch 3/, 5/
- neoprávnene vo väčšom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1/, 2/, 3/, 4/
- pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 3 Trestného zákona (účinného do 30. 9. 2012),

v bodoch 3/, 5/
- zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 276 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 41 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona (účinného do 30. 9. 2012) na ú h r n n ý a s p o l o č n ý trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd z a r a d ť u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti - vykonávať podnikateľskú činnosť podľa § 2 Živnostenského zákona a funkciu štatutárneho orgánu právnickej osoby alebo jeho zástupcu podľa Obchodného zákonníka vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona súd r u š í výrok o vine a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/84/2012 zo dňa 29. 5. 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/98/2013 - 233 zo dňa 3. 12. 2013, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona (účinného do 30. 9. 2012), a uložený mu bol podľa § 276 ods. 3, § 38 ods. 3 (§ 36 písm. j/, l/) Trestného zákona (účinného do 30. 9. 2012) vo výmere 4 roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne súd ruší aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal na W. B. obžalobu pre skutky kvalifikované v bodoch 1/, 2/ ako zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 2 písm. d/ Trestného zákona a v bodoch 1/, 3/ zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona.

Hlavné pojednávanie bolo vykonané dňa 13. 10. 2014 v neprítomnosti obžalovaného W. B., ktorý písomným podaním doručeným súdu dňa 30. 9. 2014 požiadal o vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti. Hlavné pojednávanie bolo vykonané v prítomnosti obhajcu obžalovaného JUDr. Miloslava Hricka.

Obhajca zaujal ku obžalobe stanovisko, že v prvom rade navrhuje zastaviť trestné stíhanie podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku. V prípade, ak sa súd s uvedeným návrhom nestotožní, sú si vedomí toho, že obžalovaný bude uznaný za vinného, a vyjadril sa iba k otázke trestu. Keďže obžalovanému by mal byť ukladaný spoločný a súčasne súhrnný trest, vzhľadom na pozitívne hodnotenie obžalovaného navrhol, aby súd podľa § 44 upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest, ktorý mu bol uložený skorším rozsudkom, preukázateľne vedie k náprave obžalovaného. Pri ukladaní spoločného trestu navrhol, aby súd prihliadol na poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a uložil obžalovanému trest na dolnej hranici trestnej sadzby. Ak sa súd nestotožní s návrhom na upustenie od uloženia súhrnného trestu a bude obžalovanému ukladať trest podľa § 41 ods. 2 veta prvá Trestného zákona, žiadal, aby súd neprihliadol na priťažujúcu okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, pretože táto skutočnosť je obsiahnutá už v úprave trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona. V tomto prípade navrhol, aby bol obžalovanému uložený trest na dolnej hranici trestnej sadzby.

Na návrh prokurátora bola v súlade s ust. § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná zápisnica o skoršej výpovedi obžalovaného zo dňa 17. 6. 2010 na č. I. 22 - 27.

Obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že od roku 2006 bol živnostníkom, zaoberal sa taxikárčinou, nákupom a predajom tovaru, ako cukrovinky, drevo a iné. Q. F. poznal z Ružomberka, kde robil taxikára. Ich spolupráca začala až neskôr, začiatkom roku 2007, keď mu F. uviedol, že má kontakty na urbári v okolí Ružomberka, a drevo vie zariadiť. Podľa obžalovaného F. drevo len nakupoval, neľahčil ho. Nemal problém zariadiť drevo akéhokoľvek druhu. Má podozrenie, že bola na neho ušitá zo strany F. P. T. Z. z K. búda. T. Z. vystupoval ako odberateľ a nákupca dreva od neho. Obžalovaný drevo nakupoval od F., išlo však vždy len o papierovú robotu a jednanie s F. P. Z. cez telefón. Odvtedy, ako bola u neho daňová kontrola, mu ani F., ani Z. telefón nedvíhajú.

Obchody začali fungovať tak, že T. Z. prišiel za obžalovaným v čase, keď bol bez roboty, a ponúkol mu možnosť zarobiť si tak, že bude robiť to, čo on, čiže nakupovať a predávať drevo. Prečo Z. nenakupoval drevo priamo od F., mu bolo Z. krátko vysvetlené tak, že on nemôže obchodovať s niektorými ľuďmi. Obžalovaný dôvod nepozná. Bola mu ponúknutá možnosť zarobiť si, tak ju využil. To, že má Z. pozastavenú činnosť, sa dozvedel až neskôr, po vykonaní daňovej kontroly. Z. si u neho objednal určité množstvo dreva alebo inú službu, a on si ďalej u neho drevo objednal u F. alebo prostredníctvom stránky 123 dopyt a u iných dodávateľov. U iných dodávateľov objednával dva-tri krát. Dopravu tovaru od F. K. Z. si zabezpečoval Z. B. F..

Stalo sa aj to, že Z. ho oslovil aj s požiadavkou, či nevie zabezpečiť opravu lanovky chlapom, ktorí dodávali drevo priamo Z.. Oslovil F., ktorý všetko zariadil, službu mu vyfakturoval a obžalovaný následne fakturoval Z..

Drevo, ktoré objednal od F., nikdy nevidel, nevidel ani iné fakturované súčiastky na lesný stroj, robil len bagrovú robotu.

S úhradami faktúr to bolo tak, že F. mu priniesol vypísané faktúry do kaviarne Fit klub na Podbrezínach v Liptovskom Mikuláši. Bola tam prítomná aj manželka obžalovaného. V kaviarni F. faktúry podpísal, platby za faktúry mu obžalovaný uhrádzal priamo v kaviarni po tom, čo si u Z. overil, že tovar v danom množstve obdržal, a následne ten istý tovar vyfakturoval Z.. Z. bol v telefonickom spojení taktiež aj s F..

Pokiaľ ide o faktúry 07/0006-00019 z roku 2007 a faktúry č. 1/11/2008, 10/1/2008, 12/2008, 13/2008 z roku 2008 k fakturovaným službám a podpisom na nich, obžalovaný uviedol, že sú to faktúry, ktoré

mu vystavil F., pečiatky na faktúrach sú obžalovaného, sú pravé, taktiež sú pravé aj podpisy na kópiách predložených faktúr a príjmových a výdavkových dokladoch. Pokiaľ ide o platby od Z., tento mu peniaze za tovar odovzdával buď u obžalovaného doma alebo v reštaurácii Hot pot v Levoči. Ciachu na označenie dreva nemal. S daňovým úradom sa dohodol na splátkovom kalendári, keď mu bolo daňovákmi vysvetlené, že súdiť sa v takomto prípade nemá veľký význam. Zo splátkového kalendára doposiaľ neuhradil nič, ale chystá sa.

V konaní bola vypočutá svedkyňa L. A., pracovníčka daňového úradu. Uviedla, že F. potvrdil, že vystavil faktúry č. 10/1 2008, 11/1 2008, 12/2008, 13/2008. Potvrdil, že tieto faktúry vyhotovil on, ale k plneniu nedošlo. O vyhotovenie faktúr ho požiadal B.. F. si neuviedomoval dôsledky vyhotovenia týchto faktúr, čo povedal on sám. Doslova uviedol, že prišiel za ním B. a požiadal ho o vyhotovenie faktúr, že pre neho z toho nič nevyplýva. Keď sa ho spýtala, či viedol účtovníctvo, odpovedal, že nevedol, a keďže nedostal za vyhotovenie faktúr peniaze, nemá o vystavených faktúrach viesť účtovníctvo. Daňový úrad zistil, že Q. F. nevedol účtovníctvo. Taktiež sa ho pýtala, či vykonáva nejakú ekonomickú činnosť na základe živnosti. Odpovedal jej, že nie. Pýtala sa ho, prečo sa zaregistroval aj ako živnostník, aj ako platiteľ DPH, a na to jej odpovedal, že jeho kolega v práci B. ho na to nahováral s tým, že budú nejaké obchody.

Keďže svedkyňa si viac na okolnosti prejednávaneho prípadu nespomínala, v súlade s ustanovením § 264 ods. 1 Trestného poriadku bola prečítaná časť o skoršom výsluchu svedkyne zo dňa 11. 1. 2011 (č. l. 60 - 61). Svedkyňa v prípravnom konaní uviedla, že v roku 2008 obdržali dožiadanie Daňového úradu v Liptovskom Mikuláši k vykonaniu šetrenia a spisania zápisnice s daňovým subjektom SaK - Jánom Dibdiakom, Lisková 26, IČO: 40398749, DIČ: 1048297866, ktorý mal byť dodávateľom Pavlovi Szemanovi, MONTISZ, s miestom podnikania Lounská 620/1, Liptovský Mikuláš, IČO: 43402470, DIČ: 1048037221, IČ DPH: SK 1048037221.

Na základe dožiadania bol v dňoch 8. 1. 2009 a 7. 11. 2008 vypočutý Q. F., ktorému boli predložené kópie faktúr č. 8.12.2007 z 10. 12. 2007 za drevo, č. 9.12.2007 z 10. 12. 2007 za drevo, č. 1/11/2007 zo dňa 12. 12. 2007 za výrezy, č. 4/11/2007 zo dňa 15. 12. 2007 za LKT-80. Menovaný potvrdil vystavenie faktúr pre W. B.. Faktúry nezaúčtoval, potvrdil aj vyhotovenie príjmových dokladov a ich podpísanie pre W. B.. Úhrady neprijal, obchodné transakcie vedené na faktúrach realizované neboli. Faktúry vystavil na požiadanie W. B., pričom mu mala byť za vystavenie faktúr sľúbená finančná odmena, ktorú však podľa jeho slov nedostal. Účtovnú evidenciu si nevedol, lebo peniaze nedostal, a taktiež údajne nevedel, že má takúto evidenciu viesť. K zápisnici, ktorá bola s Q. F. spísaná dňa 7. 11. 2008 na Daňovom úrade v Ružomberku, svedkyňa tiež uviedla, že Q. F. boli predložené k nahliadnutiu kópie faktúr, o ktorých sa vyjadrila aj na hlavnom pojednávaní, a to všetko na dodávku guľatiny pre W. B..

Podľa ust. § 263 ods. 1 Trestného poriadku so súhlasom obhajcu a prokurátora boli na hlavnom pojednávaní prečítané zápisnice o výsluchu svedkov z prípravného konania J.. K. Š. (č. l. 40 - 41), T. Z. (č. l. 45 - 47) J.. E. A. (č. l. 51 - 52), J.. F. A. (č. l. 53 - 55), Š. M. (č. l. 62 - 66), a taktiež zápisnica o výsluchu svedka Q. F. zo dňa 10. 1. 2011 na č. l. 28 - 31, 33 - 35.

Z výpovedí svedkov Š., Z., A., A., M. vyplynuli ich vyjadrenia k obchodným aktivitám so svojimi obchodnými partnermi. J.. E. A. uviedol, že s Z. obchodovali v rokoch 2007 - 2008, Z. dodal drevnú hmotu. Z. za dodané drevo platil v hotovosti.

J.. F. A. uviedol, že s obžalovaným nie je v príbuzenskom ani obdobnom pomere a s touto osobou sa podľa jeho vedomostí nestretol. Z. pozná, stretol sa s ním asi štyri krát, kedy mu uhradil faktúry za drevo.

T. Z. uviedol, že podnikal na živnosť s predajom dreva a lesnými prácami od roku 1993 do roku 2007. V Ružomberku mu robil taxikára W. B.. Dohodol sa s ním, že ak B. bude vedieť zohnať drevo, on ho od neho odkúpi. Súhlasil a následne od neho nakupoval drevo. Postup obchodu bol taký, že Z. so svojim odberateľom išli pozrieť drevo, ktoré zohnal B., pričom toto drevo ukázal, a pokiaľ ho odberateľ chcel, tak si ho vlastnou dopravou a s vlastnými ciachami odviezol z odvezeného miesta. Svedok vlastnú dopravu, ani vlastné ciachy nevladl, drevo nikde neskladoval, len sprostredkúval obchod. Platiteľom DPH bol od roku 1993 a mal pozastavenú činnosť od apríla 2007, o čom sa dozvedel až začiatkom roka 2008 kvôli konkurzu, na základe podania Daňového úradu Košice.

Pokiaľ ide o predložené faktúry, ktoré vystavil obžalovaný, a odberateľom je on, vyhlásil, že sú pravé. Vo svojom účtovníctve ich eviduje a uplatňuje si na ne odpočet DPH. Jediný doklad o pôvode dreva bola faktúra vystavená B.. O tom, kde sa vyťažilo, prevážalo a skladovalo, informovaný nebol. Nepotreboval to vedieť. Vedel len o tom, kde bolo drevo uložené, nakoľko sa tam vždy šiel s odberateľom pozrieť. Komu skládka patrí, a kto ju stráži, nevedel. Dopravu si zabezpečoval odberateľ.

O tom, kto prišiel s drevom do styku, vie povedať len toľko, že B., a potom konkrétne odberateľ, ktorému drevo predal. Platby boli uhrádzané v hotovosti pri vypisovaní faktúr.

Svedok J.. K. Š. potvrdil, že jedným z viacerých dodávateľov dreva v pre neho bol T. Z. z Košíc.

Spáchanie skutku obžalovaným je preukázané najmä výpoveďou svedka Q. F., ktorý uviedol, že v rokoch 2007 a 2008 mal otvorenú živnosť na obchod a podnikanie. Činnosť však vôbec nevykonával. Obžalovaného pozná niekoľko rokov, taxikárčili spolu v Ružomberku. Niekedy koncom novembra 2007 mu W. B. povedal, aby si otvoril živnosť, že idú podnikáť s drevom. B. ho využil. Otvoril si činnosť s názvom Ján Dibdiak SaK.

T. Z. videl dohromady dvakrát, o žiadnej obchodnej a podnikateľskej činnosti spolu nikdy nehovorili. Pokiaľ vie, B. s Z. sú stále v kontakte, navštevujú sa. Svedok potvrdil, že obžalovaný vystavil faktúry, počet uviesť nevie, za vystavenie týchto faktúr nedostal žiadnu odmenu. Účtovníctvu nerozumie. B. mu pri vypisovaní hovoril, že faktúry vystavia teraz a drevo sa dodá neskôr. Faktúry vystavoval svedok na žiadosť B., ktorý mu aj nadiktoval, čo má do faktúr napísať. On nemá žiadne kontakty na ľudí predávajúcich drevo. Okrem B. nikomu inému faktúry nevystavoval. V roku 2007 - 2008 robil v kaviarni u Baču na Podbrezinách v Liptovskom Mikuláši, kde za ním B. chodil a žiadal ho vystavenie faktúr. Taktiež mu B. v minulosti pohrozil, aby si začal dávať pozor na svoje deti, bolo to po tom, čo nechcel pre neho vystavovať ďalšie faktúry. Tiež mu bolo zo strany B. vyhrázané, aby si dal pozor, aby mu nevyhorelo auto, tieto vyhrážky boli niekedy v roku 2008 - 2009. Keď W. B. vystavoval nejaké faktúry, tak si to B. s niečím porovnával, a podľa toho on vypisoval faktúry, pričom mu zdôrazňoval, že písmo na faktúrach musí byť jeho. Pečiatku k živnosti mal len jednu, túto mu dal spraviť B.. Účtovníctvo si žiadne nevedol, živnosť zrušil asi koncom roku 2009. Daňové priznanie nepodával, urobil to až niekedy neskôr, keď mu ho na daňovom úrade pomáhala vyplňať pracovníčka úradu. Nevie ani ako má zrušiť spoločnosť PJ GLOBAL, s.r.o., ktorá bola na neho prevedená, daňové priznanie nepodáva. Zo spoločnosti PJ GLOBAL, s.r.o., žiadnu činnosť nevykonával.

Pokiaľ ide o listinné dôkazy, ktoré sa týkajú skutku, súd sa oboznámil s jednotlivými daňovými priznaniami, faktúrami, príjmovými a výdavkovými pokladničnými dokladmi, výsledkami daňových kontrol, vykonaných správcom dane.

Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný si dňa 10. 3. 2008 na Daňovom úrade v Liptovskom Mikuláši, pri podaní dodatočného daňového priznania k DPH za štvrtý štvrtrok roku 2007 neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie DPH vo výške 13.131,88 eura (395.611 Sk), takže do daní na vstupe započítal DPH z fiktívnych faktúr od dodávateľa SaK - Jána Dibdiaka, Lisková 26.

Rovnako bolo preukázané vykonaným dokazovaním, že obžalovaný podal 5. 5. 2008 na Daňovom úrade v Liptovskom Mikuláši daňové priznanie k DPH za prvý štvrtrok roku 2008, v ktorom deklaroval vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.385 Sk (45,97 eura), pričom tak urobil neoprávneným odpočítaním dane z fiktívnych faktúr od dodávateľa SaK Jána Dibdiaka, pričom na základe daňovej kontroly správcu dane bolo zistené, že obvinený mal v skutočnosti vlastnú daňovú povinnosť k DP vo výške 134.017 Sk (4.448,55 eura), čím skrátil DPH vo výške 132.632 Sk (4.402,58 eura).

Rovnako bolo preukázané, že 24. 7. 2008 si na Daňovom úrade v Liptovskom Mikuláši podaním daňového priznania k DPH za druhý štvrtrok roku 2008, uplatnil nárok na vrátenie DPH vo výške 336.811 Sk (11.180,08 eura), pričom na základe daňovej kontroly správcu dane bolo zistené, že do dane na vstupe započítal DPH z fiktívnych faktúr od dodávateľa SaK - Jána Dibdiaka, Lisková 26 v celkovej výške 302.926,50 Sk (10.055,30 eura), a tak v úmysle získať neoprávnený prospech neoprávnene uplatnil na vrátenie DPH vo výške 302.926,50 Sk (10.055,30 eura). Obžalovaný svojim protiprávnym konaním skrátil daň z pridanej hodnoty vo výške 17.191,06 eura (517.898 Sk) a neoprávnene si uplatnil nárok na vrátenie DPH v celkovej výške 24.311,96 eura (732.422 Sk).

Skutky spáchané pôvodne pod bodmi 1/, 2/ obžaloby, tvoria čiastkové útoky pokračovacieho zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 3 Trestného zákona účinného do 30. septembra 2012 spolu s čiastkovými útokmi, z ktorých bol obžalovaný uznávaný vinným v skoršom rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/84/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/98/2013 - 233 zo dňa 3. 12. 2013, ktorým bol obžalovaný uznávaný za vinného z pokračovacieho zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 3 Trestného zákona účinného do 30. septembra 2012.

Čiastkovými útokmi zo dňa 10. 3. 2008 a 24. 7. 2008, kedy obžalovaný neoprávnene vo väčšom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty, v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech, naplnil všetky pojmové znaky zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona.

Súd za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, z ktorej uznal obžalovaného vinným, ukladal úhrnný a spoločný trest odňatia slobody, pričom v súlade s ustanovením § 41 ods. 3 Trestného zákona sa rušil výrok o vine a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/84/2012 zo dňa 29. 5. 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/98/2013 - 233 zo dňa 3. 12. 2013. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodol o vine za jednotlivé čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu, vrátane nových čiastkových útokov, a taktiež za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin a treste za zbiehajúcu sa trestnú činnosť.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu bral súd do úvahy sledovaný účel trestu, ktorý plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, berúc do úvahy spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Súd v prejednávanej príhode ukladal trest podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na najprísnejšie trestný čin, a tým je pokračovací zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona. V prejednávanej príhode súd konštatoval rovnováhu prirážajúcich a poľahčujúcich okolností, keď pred spáchaním uvádzanej trestnej činnosti viedol riadny život, čo súd ustálil ako poľahčujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 36 písm. j/ Trestného zákona, a zistená bola jedna prirážajúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, teda, že spáchal viac trestných činov. Základná trestná sadzba najprísnejšie trestného činu predstavuje rozpätie od 4 do 10 rokov. Súd pri prihliadnutí na spôsob spáchania trestnej činnosti plánovitého a dlhodobého charakteru následok, zavinenie, keď obžalovaný konal v priamom úmysle, berúc do úvahy pomery a možnosť nápravy obžalovaného, považuje za primeraný úhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 7 mesiacov, so zaradením obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, pretože v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu za inú úmyselnú trestnú činnosť. Súčasne obžalovanému uložil i trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť podľa § 2 Živnostenského zákona a funkciu štatutárneho orgánu právnickej osoby alebo jeho zástupcu podľa Obchodného zákonníka vo výmere 3 roky.

Súčasne podľa ustanovenia § 41 ods. 3 Trestného zákona súd zrušil výrok o vine a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/84/2012 zo dňa 29. 5. 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/98/2013 - 233 zo dňa 3. 12. 2013, ktorým bol obžalovaný uznávaný za vinného z pokračovacieho zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 30. 9. 2012, a uložený mu bol podľa § 276 ods. 3, § 38 ods. 3 (§ 36 písm. j/, písm. l/) Trestného zákona účinného do 30. 9. 2012 trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Súčasne súd zrušil aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Liptovský Mikuláš do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.